

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 11.04.1986, sp. zn. 3 Tz 3/86, ECLI:CZ:NS:1986:3.TZ.3.1986.1

Číslo: 28/1987

Právní věta: Skutečnost, že podmíněně odsouzený se neoprávněně zdržuje v cizině, nebrání soudu, aby mohl do jednoho roku od uplynutí zkušební doby rozhodnout ve smyslu § 60 odst. 1 tr. zák. o tom, zda podmíněně odsouzený se osvědčil či nikoliv. Taková skutečnost sama o sobě tedy nemůže bránit tomu, aby uplynula jednorozční lhůta podle § 60 odst. 3 tr. zák.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 11.04.1986

Spisová značka: 3 Tz 3/86

Číslo rozhodnutí: 28

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Trest odnětí svobody podmíněný

Předpisy: 140/1961 Sb. § 60 odst. 1
§ 60 odst. 3

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 28

Skutečnost, že podmíněně odsouzený se neoprávněně zdržuje v cizině, nebrání soudu, aby mohl do jednoho roku od uplynutí zkušební doby rozhodnout ve smyslu § 60 odst. 1 tr. zák. o tom, zda podmíněně odsouzený se osvědčil či nikoliv. Taková skutečnost sama o sobě tedy nemůže bránit tomu, aby uplynula jednorozční lhůta podle § 60 odst. 3 tr. zák.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR z 11. 4. 1986 sp. zn. [3 Tz 3/86](#))

K stížnosti pro porušení zákona, kterou podal ministr spravedlnosti ČSR, Nejvyšší soud ČSR zrušil pravomocné usnesení okresního soudu Plzeň-město ze dne 18. června 1971 sp. zn. 5 T 29/69.

Z odůvodnění:

Rozsudkem okresního soudu Plzeň-město z 27. 2. 1969 sp. zn. 5 T 29/69, který nabyl právní moci dne 12. 3. 1969, byl obviněný Š. G. uznán vinným trestným činem porušování povinnosti v provozu socialistické organizace podle § 130 odst. 1, 2 tr. zák. a za to byl podle § 130 odst. 2 tr. zák. odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání tří měsíců, jehož výkon mu byl podle § 58 odst. 1 písm. a), § 59 odst.

1 tr. zák. podmíněně odložen a zkušební doba byla stanovena na jeden rok.

Usnesením téhož soudu z 18. 6. 1971 sp. zn. 5 T 29/69 v řízení proti uprchlému bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 tr. zák., že obviněný vykoná trest odnětí svobody v trvání tří měsíců, uložený mu citovaným rozsudkem okresního soudu Plzeň-město z 27. 2. 1969 sp. zn. 5 T 29/69.

Proti tomuto usnesení, které nabylo právní moci dne 28. 9. 1971, podal ministr spravedlnosti ČSR ve prospěch obviněného stížnost pro porušení zákona a navrhl, aby Nejvyšší soud ČSR vyslovil, že napadeným usnesením byl v neprospěch obviněného porušen zákon v ustanovení § 60 odst. 3 tr. zák., a aby toto vadné usnesení zrušil. Ve stížnosti pro porušení zákona bylo vytknuto, že okresní soud mohl rozhodnout podle § 60 odst. 1 tr. zák. do

12. 3. 1971, kdy uplynul další rok po skončení zkušební doby, neboť to, že se obviněný neoprávněně zdržoval v cizině, nebylo možno považovat za okolnost zaviněnou obviněným, která by podle § 60 odst. 3 tr. zák. měla za následek, že soud v prodloužené lhůtě nemohl rozhodnout, zda se obviněný osvědčil či nikoliv. Pokud tedy soud rozhodl o tom, že se trest vykoná, až dne 18. 6. 1971, učinil tak po uplynutí lhůty stanovené v § 60 odst. 3 tr. zák. a v době, kdy se již na obviněného hledělo, jako by nebyl odsouzen.

Nejvyšší soud ČSR přezkoumal podle § 267 odst. 1 tr. ř. na podkladě stížnosti pro porušení zákona správnost všech výroků napadeného rozhodnutí, jakož i řízení, které mu předcházelo, a shledal, že zákon byl porušen.

Okresní soud rozhodl o tom, že obviněný vykoná trest odnětí svobody, na základě zjištění, že obviněný nevedl ve zkušební době řádný život pracujícího člověka, neboť dne 23. 5. 1969 vycestoval na řádný doklad na dobu 14 dnů do Švýcarska, ve lhůtě se však do Československa nevrátil a od 8. 6. 1969 se zdržuje v zahraničí bez povolení našich úřadů; za trestný čin opuštění republiky podle § 109 odst. 2 tr. zák. byl odsouzen rozsudkem okresního soudu Plzeň-sever z 8. 10. 1970 sp. zn. T 96/70.

Z trestního spisu vyplývá, že jednoletá zkušební doba podmíněného odsouzení plynula obviněnému od 13. března 1969, který je dnem následujícím po dni, kdy nabylo právní moci shora citovaný rozsudek okresního soudu Plzeň-město (§ 89 odst. 12 tr. zák.), do 12 března 1970 včetně. Se zřetelem k ustanovení § 60 odst. 3 tr. zák. mohl soud rozhodnout podle § 60 odst. 1 tr. zák. do

12. března 1971.

Okolnost, že obviněný od 8. 6. 1969 zůstal bez povolení v cizině, o čemž se okresní soud dozvěděl ze zprávy SNB - OO VB v Nýřanech již dne 29. 6. 1970, nebyla překážkou, která by okresnímu soudu bránila v lhůtě stanovené v § 69 odst. 3 tr. zák. rozhodnout podle § 60 odst. 1 tr. zák., že se trest vykoná proto, že obviněný nevedl ve zkušební době řádný život pracujícího člověka, když ve zkušební době podmíněného odsouzení zůstal bez povolení v cizině.

Jestliže okresní soud rozhodl, že se trest vykoná, až dne 18. 6. 1971, tedy po lhůtě jednoho roku po uplynutí zkušební doby, kdy se již mělo za to, že se obviněný osvědčil, a podle § 60 odst. 4 tr. zák. se na něho hledělo, jako by nebyl odsouzen, byl napadeným usnesením porušen zákon v ustanovení § 60 odst. 1 věta za středníkem tr. zákona v neprospěch obviněného.

K tomu je třeba dodat, že obviněný tím, že zůstal ve zkušební době bez povolení v cizině, nezavinil, že okresní soud o výkonu trestu až po uplynutí doby stanovené v § 60 odst. 3 tr. zák.